

BỊ TÙ VÌ LÀ TÍN HỮU CÔNG GIÁO

... Câu chuyện xảy ra trong khoảng từ năm 1950 đến 1967 khi đảng cộng sản cầm quyền tại Slovak.

Năm tôi bước vào tuổi 16 cũng là năm tôi nếm mùi tù ngục. Tôi bị tổng giam chỉ vì tôi là tín hữu Công Giáo và là người tổ chức, điều động nhóm sinh viên học sinh, đối lập với cái gọi là "Hội Công Giáo" do chính quyền thành lập. Tôi còn bị bắt dưới nhãn hiệu "thành viên cuồng tín của Vatican". Như thế có nghĩa là "một công dân nguy hiểm cho xã hội chủ nghĩa Tiệp-Khắc!"

Niềm đau lớn lao nhất của tôi lúc bấy giờ là bị bắt cùng lúc với thân phụ và bị đưa ra tòa cùng lúc với người. Bọn công an dùng một đòn tâm lý vô cùng ác độc. Để tra khảo tôi, để buộc tôi phải xưng thú hay chấp nhận điều gì, họ đánh đập Ba tôi trước mặt tôi. Không thể nào tả hết nỗi đớn đau tinh thần và thể xác khi tôi nhìn thấy Ba tôi bị đánh đập cách tàn nhẫn, máu chảy ra từ những cơ phận chính!

Phản ứng tự nhiên của tôi là quay mặt đi nơi khác, nhưng bọn công an tàn nhẫn bắt buộc tôi phải chứng kiến cảnh tượng này.

Hình ảnh thân phụ bị đánh đập in đậm trong tâm trí tôi như hình ảnh của vị anh hùng tử đạo, không bao giờ có thể xóa mờ! Ngay khi đó, Ba tôi bị kết án tử hình, nhưng rồi không hiểu sao họ đổi thành án tù chung thân. Sau 10 năm tù đầy, Ba tôi được trả tự do, nhưng thật ra để về nhà và chết tại gia đình!

Các lính canh tỏ ra thương hại chúng tôi, nhưng họ không làm hành động nào tốt để giúp chúng tôi, những thanh thiếu niên Công Giáo vô tội. Sau đó bọn tù chúng tôi bị giao cho các lính canh trẻ tuổi hơn, nhưng lại tàn ác hơn. Nếu chẳng may họ tìm thấy trên người hoặc nơi phòng giam chúng tôi những bảo vật tôn giáo như ảnh tượng thánh và tràng hạt Mân Côi chẳng hạn, thì họ nổi điên. Họ mắng nhiếc và đuổi chúng tôi ra khỏi phòng, co ro trong các hành lang dài lạnh buốt.

Nhóm tù nhân thiếu niên chúng tôi gồm đủ mọi thành phần, trong số này có thiếu niên bị tù vì tìm đường vượt ra nước ngoài. Các bạn trẻ này thường không chịu được cảnh tù tội như chúng tôi là thiếu niên Công Giáo. Do đó chúng tôi giúp họ bằng cách từ từ nói với họ về niềm tin tôn giáo. Dĩ nhiên có người chấp nhận, có người từ chối.

Trong thời gian bị giam cầm chúng tôi thường xuyên bị tuyên truyền đầu độc bởi học thuyết xã hội chủ nghĩa vô thần, nhằm bài trừ tôn giáo. Ngoài ra nhóm canh tù cũng nhét vào đầu óc non trẻ của chúng tôi các tội phạm và gieo vào lòng chúng tôi tâm tình của người mắc tội và phải đền tội.

Chúng tôi khó cưỡng lại lời buộc tội vô căn cứ và một chiều này. Tôi nhớ rõ một ngày, một thiếu niên Công Giáo Slovak bị đưa vào giam chung với chúng tôi. Thiếu niên bị bắt và tổng giam chỉ vì cậu đã kéo chuông vang đội báo hiệu cho giáo dân trong xứ biết là công an đến bắt Cha Sở mang đi.

Cậu bị buộc cái tội gọi là "dám khơi dậy cuộc nổi loạn trong làng". Thật tội nghiệp cho thiếu niên! Tâm tình ngây thơ vô tội khiến cậu không thể nào chịu được những vu khống trắng trợn của bọn công an. Kết quả là cậu bị mất trí. Nhiều đêm chúng tôi bị thức giấc vì tiếng la hét của cậu. Đôi khi cậu trở nên vô cùng hiền dịu, quỳ gối trước mặt ông canh tù và phân trần là cậu không bao giờ muốn giết chết một ai cả! Sau đó người ta mang thiếu niên này đi nơi khác.

Trong thời gian học tập cải tạo, chúng tôi phải hoàn toàn mù quáng chấp nhận tất cả bài học vô-lý vô-nghĩa do nhóm công an đưa ra. Khốn cho đũa nào dám cãi lại những lý luận một chiều của họ! Chính tôi từng kinh nghiệm điều này. Một ngày, chúng tôi được tin đội banh Liên-Xô thắng đội banh Canada. Người cai tù hãnh diện lớn tiếng giải thích:

- Chiến thắng này chứng tỏ chủ nghĩa xã hội của Liên-Xô cũng vượt xa các chủ nghĩa khác!

Nghe vậy, tôi liền nói với người tù đang ngồi trước mặt:

- Lý luận thật hồ đồ, không giá trị, chẳng khác nào nói: "Bởi vì con ngựa đua của nữ hoàng Anh Quốc thắng cuộc đua, nên chính thể Anh quốc là chính thể tốt đẹp nhất thế giới!"

Dĩ nhiên là sau lời phát biểu ý kiến tự do này, tôi bị tố cáo, bị trừng trị và bị biệt giam vì đã dám chỉ trích chủ nghĩa xã hội của Liên-Xô!

Những tháng ngày tù ngục trôi qua trong Đức Tin Công Giáo và niềm can đảm nhờ một lần tôi được trông thấy hình ảnh vị Giám Mục với chiếc áo đầm máu, bị giam cùng một trại với chúng tôi.

... "Hãy coi chừng người đời. Họ sẽ nộp anh chị em cho các hội đồng và sẽ đánh đập anh chị em trong các hội đường của họ. Và anh chị em sẽ bị điệu ra trước mặt vua chúa quan quyền vì Thầy để làm chứng cho họ và các dân ngoại được biết .. Anh chị em đừng sợ những kẻ giết thân xác mà không giết được kinh hồn. Đúng hơn, anh chị em hãy sợ Đấng có thể tiêu diệt cả hồn lẫn xác trong hỏa ngục .. Phàm ai tuyên bố nhận Thầy trước mặt thiên hạ, thì Thầy cũng sẽ tuyên bố nhận người ấy trước mặt CHA Thầy, Đấng ngự trên Trời" (Matthêu 10,17-18/28/32).

("HÉROS OU TRAITRES", Cyril Slovák et Jozef Inovecký, Roma 1976, trang 52-59)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt